

[Alsing Andersen.]

Interesse imødeset den højtærede Finansministers Fremlæggelse af Finanslovforslaget for 1942—43 og Statsregnskabet for 1940—41 samt den Oversigt over den finansielle Situation efter 2 Aars Krigsvirkninger, som den højtærede Finansminister gav i Tilknytning hertil. Naar man da først betragter Statens finansielle Situation, som den har formet sig i de to afsluttede Regnskabsaar, der er prægede af Krigens Virkninger, nemlig Finansaarene 1939—40 og 1940—41, er det min Mening, at man har Grund til at udtale sin Tilfredshed. De to Aar fremtræder med et Driftoverskud paa i alt 66,6 Mill. Kr. Man hører ganske vist nu og da Røster om, at dette er urimeligt. Denne Tale er kun berettiget, hvis man kunde hævde, at Finansministeren ligefrem stilede efter at opnaa de store Overskud. Herom er der imidlertid ikke Tale. Finansministeren, hvem Ansvaret for Statens Finanser i første Række hviler tungt paa i disse vanskelige Aar, maa have Pligt til at sørge for, at Statens Drift saa vidt muligt hviler i sig selv, i alt Fald naar man ser disse vanskelige Aar under eet. At anlægge det helt nøjagtige Skøn over Forholdet mellem Indtægter og Udgifter i den nuværende Situation er ikke muligt. Situationen skifter, ofte endda med kort Varsel, og selv om de første 2 Aar har bragt Finansministeren visse glædelige Overraskelser, hvad Indtægterne angaar, har Udgifterne ogsaa bragt deres ubehagelige Kendsgerninger, og det er vel sandsynligt, at de glædelige Overraskelsers Tid nu efter 2 Aars Krig er forbi for Finansministeren.

Takket være den højtærede Finansministers rolige Skøn over Finanspolitikken er Situationen nu den, at Staten raader over en samlet Driftsreserve paa 100,7 Mill. Kr., en Reserve, der kan sættes ind som Støtte for Driften i den kommende Tid. Der er maaske dem, der mener, at Finansministeren havde haft større Muligheder for at blive populær, dersom han ikke ved Hjælp af Skatteyderne havde samlet denne Reserve. Jeg tvivler dog om, at en Finansminister overhovedet har store Muligheder paa Popularitetens Omraade, og jeg er i alt Fald glad ved, at den højtærede Finansminister ikke af en saadan eventuel Mulighed har ladet sig friste til at anlægge et Skøn, der uhyre let kunde have medført, at vi i Dag havde staaet med lige saa mange Millioner Kroners Underskud, som vi nu har i Overskud paa Driftssaldoen. Dette vilde have været en saa uheldig Indledning til de større Vanskeligheder, vi nu kan

vente, at jeg er fuldkommen sikker paa, at den højtærede Finansminister ikke fra nogen Side vilde være blevet rost derfor. Det er saa vigtigt, at Statshusholdningen er i bedst mulig Orden, at alle Borgere bør være tilfredse med, at Staten er kommet gennem de to første Krigsaar, saaledes som det er sket. Billedet af Statens finansielle Situation bliver endda først fuldstændigt, naar man mærker sig, at Statens samlede Nettoudgifter i disse to Aar til Anlægsvirksomhed samt til Udlaan m. v. har udgjort 179 Mill. Kr., men at Gælden samtidig kun er forøget med 84 Mill. Kr., idet Staten gennem Opsamling af de løbende Overskud og de ordinære Arveafgifter har tilvejebragt de øvrige 95 Mill. Kr.

Man kan derfor sige, at den finansielle Virksomhed er varetaget paa saa god en Maade, at vi alle med rolig Samvittighed har kunnet se Finansministeren nu gøre Brug af den Bemyndigelse, som Rigsdagen har givet ham til gennem et nyt og efter danske Forhold usædvanlig stort Laan af fremskaffe Midler til Statens Deltagelse i Kampen mod Arbejdsløsheden. Baade ud fra et finansministerielt Synspunkt og ud fra et almindeligt samfundsmæssigt Synspunkt er der Grund til at være tilfreds med, at Finansministeren naaede det Maal, han havde sat sig ved Laanets Udbydelse.

Saa vel det indeværende Finansaar som fremfor alt det kommende Finansaar, der omfattes af det nu foreliggende Finanslovsforslag, rummer saa mange Usikkerhedsmomenter og ganske ubekendte Størrelser, at jeg helt skal afholde mig fra at gaa i Enkeltheder. Finansministeren har mindet om, at der i indeværende Aar allerede er Udsigt til en Stigning i Udgifterne paa 134 Mill. Kr. ud over Udgiftstallet paa den vedtagne Finanslov, og at der i denne Stigning endda ikke er medregnet Merudgiften til Forhøjelsen af Smørrabatkortenes og Tøjkortenes Værdi.

For det kommende Finansaar, 1942—43, er der budgetteret et Underskud paa 203 Mill. Kr., men den højtærede Finansminister gjorde selv opmærksom paa, at dette ikke giver Udtryk for, hvorledes det endelige Resultat vil blive. Der maa ventes yderligere Udgifter, men heldigvis er det budgetterede Underskud kun blevet saa stort, fordi Ministeren ikke har kunnet indregne den væsentlige Indtægt, som de dengang endnu ikke vedtagne midlertidige Forbrugsafgifter giver.

Paa Baggrund af det, man kan overse af Nutiden og af den nærmeste Fremtid, maa man være særlig tilfreds med det Regnskabs-